

f. A. bleve Fæstningsværkerne afhændede til Kommunen. Fra det Dieblit af blev Kommunen den største Eier af Grundarealer, der skulle bortfælges til Byggegrunde; Kommunen er bleven den største Speculant i Byggegrunde, som vi have, og den største Concurrent, som Kommunen har, er Eierne paa Demarcations-terrainet, der næst efter Kommunen have det største og næsten et ligesaa stort Complex af Byggegrunde som den. De to ere altsaa Concurrenter. Nu er jeg fuldstændig overbevist om, at Kommunen vil handle fuldkommen ærligt og loyalt i alle disse Forhold, men det paaligger dog ogsaa Communalbestyrelsen at handle væsentlig i Kommunens Interesse, og det maa erindres, at Kommunens Byggegrunde først efterhaanden ville kunne komme i Markedet som Følge af, at Fæstningsværkerne maae skæres, at der skal anlægges Veie og bygges Cloaker m. m., altsammen meget betydelige Anlæg og Arbejder, der ville medtage lang Tid, medens Byggegrundene paa Demarcations-terrainet ere fuldstændig færdige og kunne komme i Handelen, naar det skal være. Men en af Betingelserne for, at Byggegrundene paa Demarcationsterrainet kunne komme i Handelen paa en for Eierne tilfredsstillende Maade, er, at de Veie, som den allerhøiest approberede Plan foreskriver, blive udførte, at det gaaer over i den almindelige Bevidsthed, at det for Fremtiden vil blive et Kvarteer med let Afgang til Staden og med smukke brede Gader. Nu kunde man altsaa sige, at naar Kommunen faae mere paa sin Stilling som Speculant i Byggegrunde end paa de Grundeieres Tarv, som ere dens Concurrenter, saa kunde den fristes til ikke at fremsskynde Anlægget af disse Veie, til ikke at tage sig saaledes af, at Planen blev gennemført, som det er overmaade ønskeligt for Grundeierne derude. Medens altsaa den ærede Forslagsstiller som Talsmand for disse Grundeiere har angrebet Krigsbestyrelsen for, at den er gaaet frem med en vis Bestemthed, saa troer jeg, at Krigsbestyrelsen vil faae Tak af disse Grundeiere, fordi den har taget sig af, at Planen kan blive gennemført. Jeg troer ogsaa, at denne Opfattelse er tilstede hos Mange, men naturligvis, saalænge man kan haabe at faae Byggefrihed

for Intet, er ingen Eier saa uklog, at takke Krigsbestyrelsen for, hvad den har gjort. Men det vil nok komme; jeg stoler med fuld Fortrøstning paa, at denne Tak vil jeg faae, den kan komme lidt tidligere eller lidt sildigere, men jeg vil ganske sikkert faae den. Jeg skal dernæst tillade mig at meddele det høitærede Thing en Brevveppling, som har fundet Sted mellem Kommunen og Krigsbestyrelsen, netop dette Punkt betræffende. Det ærede Medlem kunde have seet denne Brevveppling til hvilken-somhelst Tid, han vilde, naar han havde henvendt sig til mig, men det ærede Medlem har foretrukket ikke at gøre det, og som Følge deraf er han kommen til at sige, hvad der ikke forholder sig ganske rigtigt. Den er lidt lang, men jeg tør maastee haabe, at det ærede Thing vil høre mig med Taalmodighed. Under 20de October 1869 tilskrev Krigsministeriet Kjøbenhavns Magistrat: „Følge Meddelelse fra Formanden for den i Medfør af Demarcationslinieloven af 6te Juli d. A. § 2 nedsatte Commission, hvem Taxationen af Værdiforhøielsen for de private Grunde paa Kjøbenhavns Demarcationsterrain paa Sjællands Side er overdragen, vil Udfaldet af denne Taxation kunne ventes bekjendtgjort i den første Deel af November Maaned d. A.“ — den blev bekjendtgjort den 1ste November — „Til dette Tidspunkt ville derfor i Genhold til den under 30te October f. A. allerhøiest stadfæstede Byggeplan for Demarcations-terrainet de Arealer, der ifølge fornævnte Lovs § 5 er blevene exproprierede til Veie og Gadeanlæg, og som blive afstaaede til Staten den 1ste November d. A. (jfr. Ministeriets Skrivelse til Magistraten af 6te Januar og 8de September d. A.) være at aflevere til Kjøbenhavns Commune.

„I Betragtning heraf og under Forudsætning af, at den ovenberørte Offentliggjørelse af Taxationsresultaterne kan finde Sted til det angivne Tidspunkt, maatte Ministeriet meget ønske Kommunens Medvirkning ved et Offersyn, som man agter at lade foretage til 1ste November d. A., for at forvisse sig om, hvorvidt de af Expropriationen raaente Bygninger eller Bygningsdele behørig ere fjernebet. Da der nemlig, forsaavidt saadan Røimning maattet